

OBSAH.

Přes dvacet let nebyly se ozvaly zvonky starého zámku Cornevillského v Normandii a věstec jakýs prorokoval, že se ozvou samy od sebe, jakmile se některý markýz z Cornevillů z vyhnanství domu navrátí. Zámek i všechny ostatní statky spravuje zatím starý Gaspard, hromadě zlato na zlato v pustých neobydlených sících starého zámku, od něhož aby zvědavce v uctivé vzdálenosti udržoval, usmyslí si tam „strašit“ pomocí světél i stínů za zaprášenými okny se pohybujících. Zároveň chystá se provdati svou neř a schovanku Germainu — vlastně vicomtesse de Lucenay, kterouž mu byl prchající otec její i s jménem svým svěřil, za starého správce, čímž hodlá se obrniti i proti všelikému vyšetřování neplech strašidelných se strany slavného úřadu. V tom se vrátí však mladý markýz Henri de Corneville z Ameriky a uvazuje se v držení sídla svých praotcův. Na trhu cornevillském, známém svým hojným výběrem všeho drubu čeledi, najme sobě mimo čipernou Serpoletu i Germainu a domnělého jejího zachránce, potutelného Grenicheuxa. (I. jednání.)

Přibyv se svými lodníky i s nově najatou svou čeledí do příšerného zámku, uzavře si počítati na „strašidla“ tam řádící a starý Gaspard ničeho zlého netuše, přijde skutečně za tmavé noci, aby tam obvyklé své rejdy prováděl. Znovuzaznění zvonků Cornevillských, jakož i tajuplný zpěv ukrytých číhatelův přestraší jej tou měrou, že se pomate na mysl. V mateří doušce (serpolet) Gaspardem svého času nalezená Serpoletta čerpá ze starých listin v zámku odkrytých domnění, že sama jest mladou vicomtesseou a markýzkou de Lucenay i vpravuje se s vrozenou jí čiperností do vznešeného svého stavu. (II. jednání.)

Nový držitel panství Cornevillského dává v nově zřízeném zámku a parku svém velikou slavnost svým poddaným, při kteréž svou „služku“ Germainu zamilovaně obletuje, aniž by však se mohl odhodlat, vyjeviti jí, že on sám a nikoliv Grenicheux svého času z nebezpečí utonutí ji zachránil. Nabízí jí šlechtně svou ruku, již ona však v domnění, že jest pouhou Gaspardovou neteří, skromně zamítá. Potutelný a vérolomný Grenicheux, kterýž opustiv pána svého i Germainu, za novopečenou markýzkou Serpolettou pobíhá, trvá sice drze při svém lživém tvrzení, že co zachránce Germainin má právo na vděčnost i ruku její, vidí se však konečně pánem svým, markýzem z Cornevillů ze lži překonána a musí ustoupiti. Na smyslech pomatený Gaspard vyzradí konečně též tajemství zrodu Germainina, takže nic více nebrání jejimu s Henrim spojení. „Degradovaná“ pseudomarkýzka Serpoletta pohrdá rukou i srdcem ničemného Grenicheuxa a přijímá šlechtný návrh Germainin, aby zůstala v zámku co její přítelka a společnice. (III. jednání.)

